

[Hasle.]

haft. Jeg maa ligesom det ærede Medlem Hr. Himmelstrup pege paa, at hvis dette skal være Forløberen for, at vi paa en Række Omraader faar offentlige Repræsentanter sat ind i de økonomiske Erhvervsvirksomheder, er det af saa stor en Betydning, at vi fra konservativ Side maa understrege paa den kraftigst mulige Maade, at vi er imod det; denne vor Indstilling har, da Ministeren ikke har villet forhandle om dette Punkt, den Virkning, at vi maa stemme imod Lovforslaget, naar det kommer til tredje Behandling, idet vi lægger aldeles afgørende Vægt paa dette.

De andre Ting kan nok bevirke Divergenser, men jeg vil dog gerne sige, at hvis man var naaet til Enighed paa dette Hovedpunkt, tror jeg, det var lykkedes at samle Rigsdagen i fuldkommen Enighed om denne Lovgivning, og det synes jeg egentlig havde været af saa stor Betydning, at den højtærede Minister burde have givet Afkald paa at indføre disse Repræsentanter.

Efter disse mere almindelige Bemærkninger vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger om Enkeltheder i Lovforslaget.

I § 1 er der givet den Bestemmelse i 3die Stykke, at Sparekasser ikke maa drive Bankvirksomhed. Denne Bestemmelse er jeg for mit Vedkommende enig i, men det er jo noget flydende, hvad der forstaaes ved Bankvirksomhed, og naar vi nu faar den Bestemmelse, vil jeg dog gerne sige til den højtærede Minister og Regeringen, at saa er det jo bydende nødvendigt, at den højtærede Regering respekterer den. Det har jo ikke altid ligget saa ligetil, som man skulde tro. Naar jeg tænker paa, at Regeringen med den højtærede Indenrigsminister i Spidsen saa at sige søgte at tvinge Sparekasserne til at deltage i Konverteringsopgaven, som jo er en ren Bankforretning, har jeg Lov til at sige til den højtærede Regering, at den maa respektere, at Sparekasserne ikke maa drive Bankvirksomhed.

I § 7 er, som jeg udførligt har omtalt, indsat Bestemmelsen om, at Ministeren skal vælge et Medlem af Tilsynsraadet i Garantsparekasser, og der er givet forskellige Bestemmelser i denne Paragraf om Sparekassers Direktion. Jeg vil i den Forbindelse paa Linie med, hvad det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ved mit Forfald udtalte

ved første Behandling her, gerne sige, at vi fra konservativ Side havde fundet det rimeligt, om det i Loven var blevet fastslaaet, at hvor der er flere Direktører i en Sparekasse, burde en af dem have egentlig Sparekassenedannelse, altsaa have gennemgaaet Funktionærtrinnene inden for Sparekasssevirksoheden. Vi har ikke villet stille Ændringsforslag angaaende dette Punkt, da den højtærede Minister jo ikke vil acceptere det, og vi har ikke villet stillet Ændringsforslag for ikke at udelukke en senere Optagelse af Spørgsmaalet, som jeg mener er meget vigtigt, ogsaa for at faa dygtige Folk til at gaa ind i Sparekasssevirksoheden. Haabet om at kunne blive Direktør bør ikke udslukkes for den, der gør det til sin Livsgerning at være Funktionær i en Sparekasse.

Ligesom det ærede Medlem Hr. Himmelstrup maa jeg udtale min store Beklagelse af, at Ministeren ikke har villet gøre en saa lille Indrømmelse som i § 8 at undtage A/S Dansk Sparemærke-Kasse fra den Regel, der der gives om, at Direktører og Afdelingsbestyrere i en Sparekasse ikke maa være Medlemmer af Ledelsen af andre Sparekasser, private Banker, Kredit- og Hypotekforeninger o. s. v. Naar man nu tænker paa, at denne Sparemærkekasse ejes af Sparekasserne, synes det jo ganske urimeligt, at Sparekassernes Ledere ikke maa sidde i Sparemærkekassens Ledelse; men jeg har da ogsaa forstaaet, at kommer Tid, kommer Raad; den højtærede Minister vil, naar Tiden er gaaet, gaa med til, at dette sker.

I § 9 er der givet en Del Regler om, hvorledes Sparekasserne skal anbringe deres Midler. Disse Bestemmelser kan der, navnlig efter de Ændringer, der nu er kommet ind, næppe være meget at sige til. Jeg vil dog gerne angaaende II i Paragraffen sige, at selv om det ikke udtrykkeligt er nævnt, maa det formentlig være Sparekasserne tilladt at gøre Udlaan under Kassekreditform. Der staar, at de Midler, der skal anbringes under II, skal anbringes

„paa anden betryggende Maade, saasom i letsælgelige Værdipapirer, i Laan mod Pant, Selvskyldnerkaution eller tilsvarende Sikkerhed“.

Og selv om Kassekredit jo i Hovedsagen faktisk mest er en Bankforretning, har denne Form dog været benyttet i stor Udstrækning i visse Sparekasser. Jeg gaar ud fra, at den